

Chambre des Représentants

SESSION 1956-1957.

26 JUIN 1957.

PROJET DE LOI modifiant l'article 180 du Code d'Instruction Criminelle.

RAPPORT
FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DE LA JUSTICE (1)
PAR M. CHARPENTIER.

MESDAMES, MESSIEURS,

Votre Commission de la Justice a examiné ce projet de loi en sa séance du 15 mai 1957.

Il vise à étendre le système de la transaction sur l'action publique. Jusqu'ici, en effet, le Procureur du Roi ne peut point proposer de transaction à l'auteur d'une infraction, lorsque celle-ci a causé des coups et blessures. Car l'offre de transaction n'est permise, que dans le cas où le maximum de l'emprisonnement prévu par la loi ne dépasse pas trois mois.

Or, l'article 420 du code pénal réprimant les coups et blessures involontaires fixe une peine maximum de six mois d'emprisonnement.

Comme il faut entendre par coups et blessures, toute lésion, si légère soit-elle, apportée au corps humain, un

(1) Composition de la Commission :

A. — Membres titulaires : MM. Joris, président; Charpentier, De Gryse, Mme De Riemaecker-Legot, MM. Dewulf, du Bus de Warnaffe, Fimmers, Gendebien, Hermans, Lambotte, Nossent, Robyns. — Daman, Deruelles, Hossey, Housiaux, Mme Lambert, MM. Merlot (Joseph-Jean), Messinne, Pierson, Rombaut, Mme Vanderveken-Van de Plas. — Janssens, Tahon.

B. — Membres titulaires : MM. De Vleeschauwer, Kiebooms, Lefèvre, Lefèvre (Théodore), Meyers, Wigny. — Bohy, Mme Fontaine-Borguet, MM. Soudan, Tielemans (François), Vangraefscheppe. — Cooremans.

Voir :

599 (1956-1957) :

— N° 1 : Projet de loi.

Kamer der Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1956-1957.

26 JUNI 1957.

WETSONTWERP tot wijziging van artikel 180 van het Wetboek van strafvordering.

VERSLAG
NAMENS DE COMMISSIE
VOOR DE JUSTITIE (1), UITGEBRACHT
DOOR DE HEER CHARPENTIER.

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

Uw Commissie voor de Justitie heeft dit wetsontwerp in haar vergadering van 15 mei 1957 besproken.

Dit ontwerp heeft tot doel het stelsel waarbij tijdens de publieke vordering een minnelijke schikking kan worden getroffen, uit te breiden. Tot dusver kon de Procureur des Konings geen minnelijke schikking voorstellen aan de dader van een misdrijf waarbij slagen en verwondingen werden veroorzaakt. Een minnelijke schikking is immers alleen maar mogelijk, indien het maximum van de bij de wet bepaalde gevangenisstraf niet meer dan drie maanden bedraagt.

Nu wordt bij artikel 420 van het Strafwetboek op onvrijwillige slagen en verwondingen een maximumstraf van zes maanden gevangenis gesteld.

Daar met « slagen en verwondingen » wordt bedoeld « alle letsel, hoe licht ook, dat aan het menselijk lichaam

(1) Samenstelling van de Commissie :

A. — Leden-titularissen : de heren Joris, voorzitter; Charpentier, De Gryse, Mevr. De Riemaecker-Legot, de heren Dewulf, du Bus de Warnaffe, Fimmers, Gendebien, Hermans, Lambotte, Nossent, Robyns. — Daman, Deruelles, Hossey, Housiaux, Mevr. Lambert, de heren Merlot (Joseph-Jean), Messinne, Pierson, Rombaut, Mevr. Vanderveken-Van de Plas. — Janssens, Tahon.

B. — Plaatsvervangende leden : de heren De Vleeschauwer, Kiebooms, Lefèvre, Lefèvre (Théodore), Meyers, Wigny. — Bohy, Mevr. Fontaine-Borguet, de heren Soudan, Tielemans (François), Vangraefscheppe. — Cooremans.

Zie :

599 (1956-1957) :

— N° 1 : Wetsontwerp.

nombre considérable d'infractions à la police du roulage notamment, ne peuvent faire l'objet d'une offre de transaction du Parquet sur l'action publique.

Le projet de loi vise à inclure dorénavant les infractions de coups et blessures parmi celles qui peuvent donner lieu à l'offre transactionnelle du Parquet.

Le Procureur du Roi n'aura d'ailleurs le pouvoir d'offrir la transaction que lorsqu'il s'agit d'un délinquant qui n'a jamais été condamné à une peine criminelle, ou à une peine non conditionnelle d'emprisonnement correctionnel.

C'est en effet uniquement l'alinéa 2 de l'article 180 du code d'instruction criminelle qui est modifié par le projet de loi, et non l'alinéa 1er.

Il reste bien entendu, ainsi qu'il résulte de l'exposé des motifs du projet de loi, et du texte non modifié de l'alinéa 1er de l'article 180 du code d'instruction criminelle, que le pouvoir de transaction n'existe pas lorsque le fait a causé à autrui un dommage non définitivement indemnisé.

Le projet de loi n'a donné lieu à aucune observation du Conseil d'Etat.

Lors de la discussion, un membre de votre Commission a demandé que le rapport indique l'esprit dans lequel la Commission envisage l'utilisation de ce pouvoir nouveau par le Parquet. Il ne peut être question, a-t-on dit, d'user du recours à l'offre de transaction dans les cas où le délinquant aurait manifesté le mépris volontaire des règles de la police du roulage. La Commission a adopté ce point de vue, estimant qu'on peut faire confiance au Parquet pour que l'extension des offres de transaction n'aboutisse pas à énerver la répression en matière de coups et blessures causés par des accidents de roulage, et ne produise pas un relâchement de la prudence qui s'impose aux conducteurs de véhicules, ni une diminution du respect de l'intégrité physique d'autrui.

Le projet de loi a été admis à l'unanimité, de même que le présent rapport.

Le Rapporteur,

E. CHARPENTIER.

Le Président,

L. JORIS.

wordt toegebracht», kan het Parket o.m. voor een aanzienlijk aantal verkeersovertredingen geen minnelijke schikking nopens de publieke vordering voorstellen.

Het wetsontwerp strekt ertoe, voortaan de slagen en verwondingen te beschouwen als misdrijven die aanleiding kunnen geven tot een aanbod tot minnelijke schikking vanwege het Parket.

De Procureur des Konings zal trouwens alleen het recht hebben een minnelijke schikking voor te stellen wanneer het een delinquent betreft die nooit tot een criminele straf of tot een niet voorwaardelijke correctionele gevangenisstraf werd veroordeeld.

Inderdaad, alleen het tweede lid van artikel 180 van het Wetboek van Strafvordering, en niet het eerste lid, wordt door het wetsontwerp gewijzigd.

Er wordt echter duidelijk bepaald, zoals blijkt uit de memorie van toelichting van het wetsontwerp en uit de niet gewijzigde tekst van het eerste lid van artikel 180 van het Wetboek van Strafvordering, dat het recht tot het treffen van een minnelijke schikking niet geldt wanneer het feit aan een ander schade heeft berokkend die niet definitief werd vergoed.

De Raad van State heeft op het wetsontwerp geen opmerkingen gemaakt.

Tijdens de bespreking heeft een lid van uw Commissie gevraagd dat in het verslag zou worden vermeld in welke geest, naar de opvatting van de Commissie, het Parket van dit nieuw recht gebruik mag maken. Men heeft gezegd dat er geen sprake kan zijn van het aanbod tot minnelijke schikking gebruik te maken wanneer de delinquent heeft laten blijken dat hij de verkeersregelen opzettelijk heeft miskend. De Commissie verenigt zich met dit standpunt, en meent dat men vertrouwen mag stellen in het Parket opdat de uitbreiding van de minnelijke schikkingen niet tot gevolg zou hebben dat de beteugeling inzake slagen en verwondingen, veroorzaakt door verkeersongevallen, wordt ontzenuwd, dat de bestuurders van voertuigen minder voorzichtig worden of dat de lichamelijke gaafheid van anderen minder wordt ontzien.

Het wetsontwerp en dit verslag werden eenparig goedgekeurd.

De Verslaggever,

M. CHARPENTIER.

De Voorzitter,

L. JORIS.